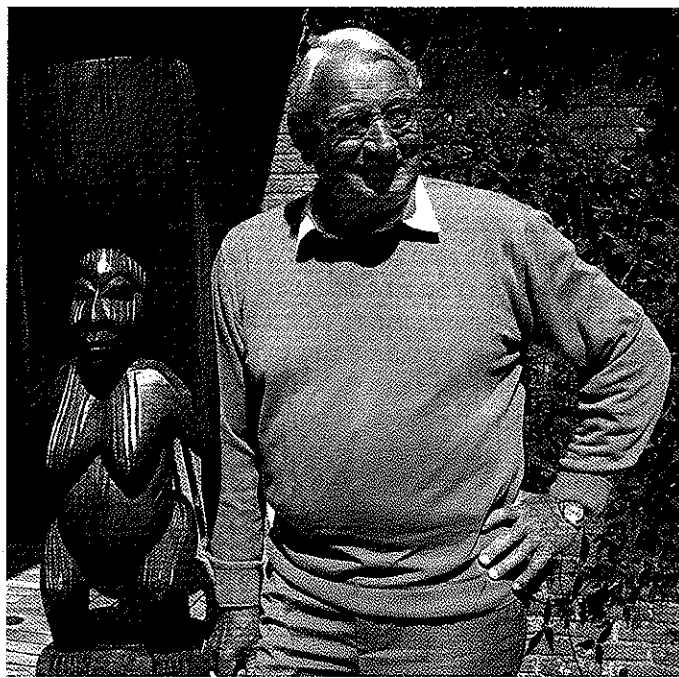
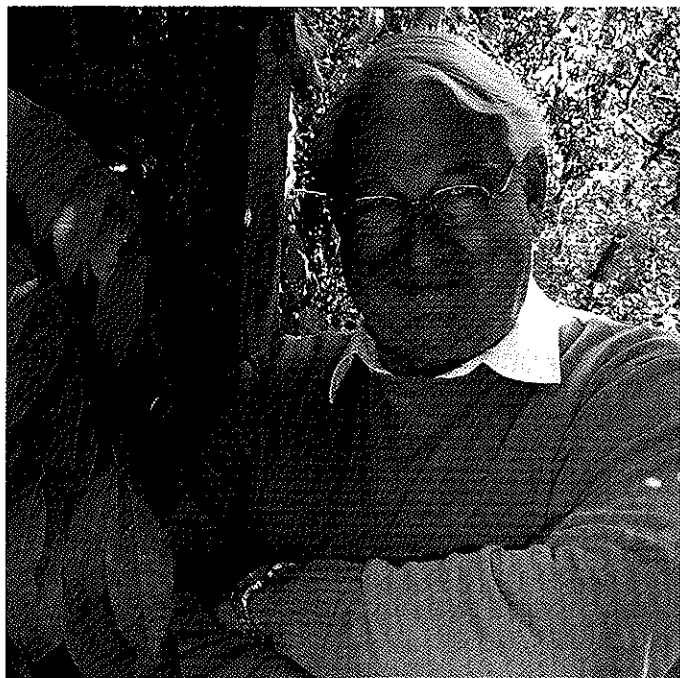

Hans de Wit, PUM-mer

'Het is de ervaring van je leven'

Hans de Wit (68) is net terug uit Paramaribo, waar hij de voortgang van een aantal woningbouwprojecten heeft bekeken. De Wit werd uitgezonden door PUM, een club die gepensioneerde experts inzet om hun kennis te delen met organisaties en bedrijven in ontwikkelingslanden. Tekst: Petra Rooijackers, foto's: Marianka Peters, Gouda.

Wat deed u precies in Paramaribo?

'Ik was daar voor PUM, dat in Suriname betontechnologen heeft opgeleid. Mij was gevraagd de diploma's uit te reiken. Omdat ik daar toch was, vroeg DIGH (de organisatie die betaalbare woningbouw in ontwikkelingslanden mogelijk maakt, red.) mij de voortgang van een grootschalig nieuwbouwproject te bekijken. In een buitenwijk worden daar straks 480 woningen gebouwd, nu waren net de acht verschillende modelwoningen klaar en wordt er begonnen met de verhuur en verkoop.

Voor een aantal Amsterdamse corporaties heb ik gekeken bij de Surinaamse woningcorpora-

tie Sekrepatu – schildpad in het Surinaams. Hun contactpersoon in Amsterdam heeft inmiddels de pensioengerechtigde leeftijd bereikt, ik heb ze gewezen op de mogelijkheid om via PUM goedkoop expertise in te schakelen.'

U ziet veel mogelijkheden voor de inzet van PUM-mers uit de corporatiebranche. Waarom is dat?

'Er is veel behoefte aan kennis op volkshuisvestelijk gebied. In Rusland bijvoorbeeld bevindt de volkshuisvesting zich in een overgangsfase. Tijdens het communisme werd daar alles centraal beheerd, nu beginnen er woningcorporaties te ontstaan. Ook in Suriname kun-

nen ze nog wel wat aanvulling op hun kennis gebruiken.'

Waarom zou iemand PUM-mer worden?

'Het is de ervaring van je leven. Je doet erg veel goed werk, dat merk je ook – het resultaat is onmiddellijk zichtbaar. Wij zeggen altijd: het is "vrijwillig maar niet vrijblijvend".'

Wat voor soort werk heeft u zoal gedaan voor PUM?

'Ik ben begonnen in 1991, in Kenia. Daar heb ik mensen betonnen dakpannen leren maken, met zand uit het Victoria-meer – dat is heel anders van structuur dan het zand dat wij hier kennen. Voor die mensen betekende dat een enorme vooruitgang, want met de golfplaten daken die ze daar toen hadden, was het binnen vaak nog eens tien graden warmer dan buiten. Dat project loopt

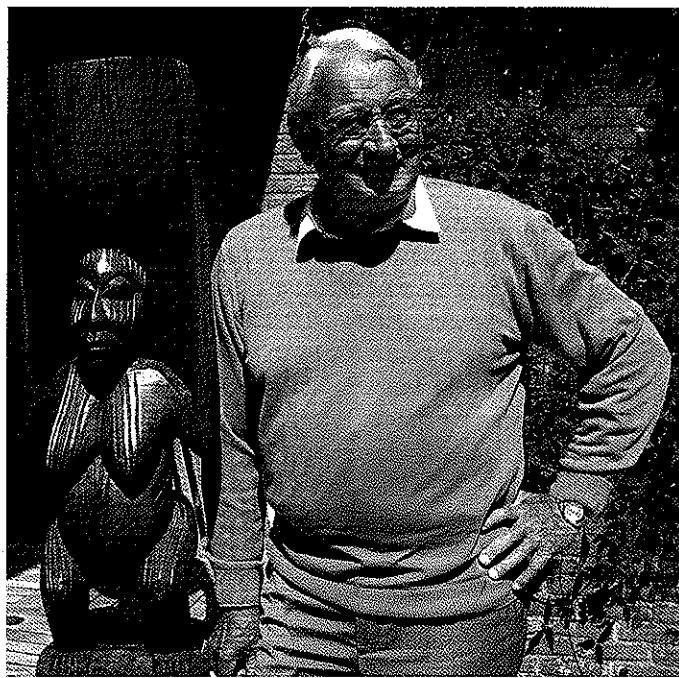
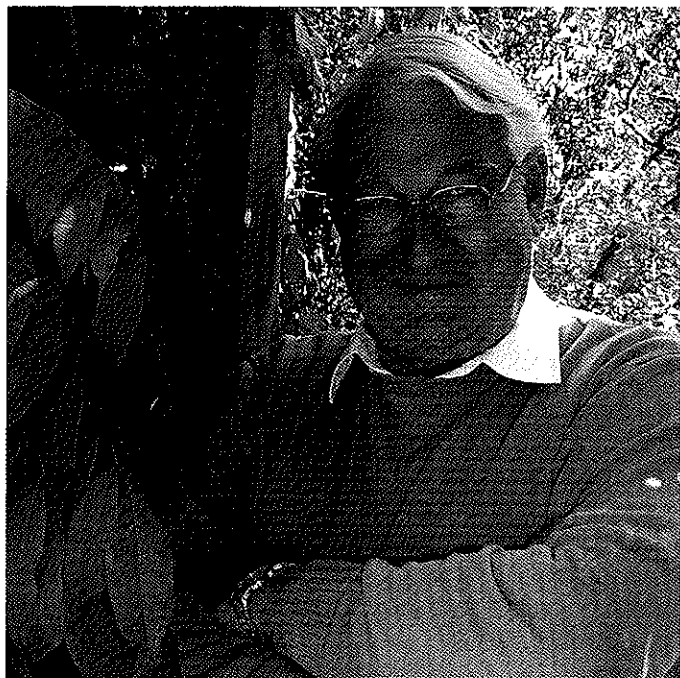
overigens nog steeds, dat is dus heel succesvol geweest. In Tanzania hebben we op verzoek van de lokale bevolking landwegen opgekeleferd, zodat er gemotoriseerd vervoer over mogelijk was. In Rusland bevinden zich veel woningcorporaties in de opstartfase, die heb ik dit voorjaar bezocht.'

U bent ook verantwoordelijk voor de werving van nieuwe PUM-mers. Eind vorig jaar heeft u daarvoor een presentatie gehouden bij Aedes. Heeft dat nog wat opgeleverd?

'Jazeker, we hebben er acht nieuwe vrijwilligers bij gekregen. Daar ben ik erg blij mee, want zoals ik al zei, de behoefte aan expertise uit de corporatiebranche is groot.'

Meer informatie zie www.pum.nl.

Hans de Wit, PUM-mer

'Het is de ervaring van je leven'

Hans de Wit (68) is net terug uit Paramaribo, waar hij de voortgang van een aantal woningbouwprojecten heeft bekeken. De Wit werd uitgezonden door PUM, een club die gepensioneerde experts inzet om hun kennis te delen met organisaties en bedrijven in ontwikkelingslanden. Tekst: Petra Rooijackers, foto's: Marianka Peters, Gouda.

Wat deed u precies in Paramaribo?

'Ik was daar voor PUM, dat in Suriname betontechnologen heeft opgeleid. Mij was gevraagd de diploma's uit te reiken. Omdat ik daar toch was, vroeg DIGH (de organisatie die betaalbare woningbouw in ontwikkelingslanden mogelijk maakt, red.) mij de voortgang van een grootschalig nieuwbouwproject te bekijken. In een buitenwijk worden daar straks 480 woningen gebouwd, nu waren net de acht verschillende modelwoningen klaar en wordt er begonnen met de verhuur en verkoop.

Voor een aantal Amsterdamse corporaties heb ik gekeken bij de Surinaamse woningcorpora-

tie Sekrepatu – schildpad in het Surinaams. Hun contactpersoon in Amsterdam heeft inmiddels de pensioengerechtigde leeftijd bereikt, ik heb ze gewezen op de mogelijkheid om via PUM goedkoop expertise in te schakelen.'

U ziet veel mogelijkheden voor de inzet van PUM-mers uit de corporatiebranche. Waarom is dat?

'Er is veel behoefte aan kennis op volkshuisvestelijk gebied. In Rusland bijvoorbeeld bevindt de volkshuisvesting zich in een overgangsfase. Tijdens het communisme werd daar alles centraal beheerd, nu beginnen er woningcorporaties te ontstaan. Ook in Suriname kun-

nen ze nog wel wat aanvulling op hun kennis gebruiken.'

Waarom zou iemand PUM-mer worden?

'Het is de ervaring van je leven. Je doet erg veel goed werk, dat merk je ook – het resultaat is onmiddellijk zichtbaar. Wij zeggen altijd: het is "vrijwillig maar niet vrijblijvend".'

Wat voor soort werk heeft u zoal gedaan voor PUM?

'Ik ben begonnen in 1991, in Kenia. Daar heb ik mensen betonnen dakpannen leren maken, met zand uit het Victoria-meer – dat is heel anders van structuur dan het zand dat wij hier kennen. Voor die mensen betekende dat een enorme vooruitgang, want met de golfplaten daken die ze daar toen hadden, was het binnen vaak nog eens tien graden warmer dan buiten. Dat project loopt

overigens nog steeds, dat is dus heel succesvol geweest. In Tanzania hebben we op verzoek van de lokale bevolking landwegen opgekeleferd, zodat er gemotoriseerd vervoer over mogelijk was. In Rusland bevinden zich veel woningcorporaties in de opstartfase, die heb ik dit voorjaar bezocht.'

U bent ook verantwoordelijk voor de werving van nieuwe PUM-mers. Eind vorig jaar heeft u daarvoor een presentatie gehouden bij Aedes. Heeft dat nog wat opgeleverd?

'Jazeker, we hebben er acht nieuwe vrijwilligers bij gekregen. Daar ben ik erg blij mee, want zoals ik al zei, de behoefte aan expertise uit de corporatiebranche is groot.'

Meer informatie zie www.pum.nl.